

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg deler ikke hr. Jørgen Jensens opfattelse af, at politiet med stribevis af indgreb skulle have været indblandet i arbejdskonflikter. Naturligvis vil jeg undersøge, hvad der er sket i forbindelse med firmaet Info på Frederiksberg.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Jens Møller* (KrF) til justitsministeren:

„Vil ministeren drage omsorg for, at landets politimestre bliver instrueret om at foretage de fornødne indgreb, så udenforstående personer ikke ved vold eller anden fysisk modstand hindrer danske borgere i at passe deres lovlige arbejde?“

(Spm. nr. 14).

Skriftlig begrundelse.

Spørgsmålets aktuelle anledning er de uroligheder, der er opstået i forbindelse med blokaden af Bækkelund Papirværk.

Blokaden er lovligt varslet i modsætning til f. eks. den netop afsluttede strejke på B & W. Men i modsætning til B & W-strejken er det i Bækkelund udenforstående, der forhindrer de ansatte i at passe deres arbejde. En svag eller eftergivene holdning hos myndighederne i den slags tilfælde vil opfordre til yderligere uro, og konsekvenserne kunne blive, at nogle få tusinde mennesker blev i stand til at lamme samfundsmaskineriet totalt.

Jens Møller (KrF):

Dette spørgsmål minder jo en hel del om det, vi lige har haft fra hr. Lowzow. Det skyldes, at de to spørgsmål er indleveret samme dag uafhængigt af hinanden, og det havde måske været praktisk, hvis vi havde fået dem sammenarbejdet.

Jeg er enig med hr. Lowzow i, at politiets opførsel oppe ved Bækkelund var korrekt, der er ikke noget at sige politiet på i den måde, de opførte sig på deroppe. Det, der efter min opfattelse gjorde det vanskeligt, var, at deres instruks var for udflydende. De vidste ikke nok om, hvad de egentlig skulle og måtte.

Nu er den side af sagen i Bækkelund jo imidlertid slut, blokaden er hævet, men for mig er dette også mere et principielt spørgs-

mål. Vi har én gang tidligere — måske flere, men i hvert fald én gang — haft et lignende tilfælde, da Lillebæltsbroen for et par år siden, var det vel, blev blokeret nogle timer af folk, der på den måde ville sætte deres vilje igennem på et eller andet område.

Jeg mener, at vi må skelne mellem disse ting og de egentlige arbejdskonflikter. Her er der tale om udenforstående, der griber ind på områder, hvor de faktisk ikke har noget at gøre, de griber ind i den personlige frihed, der også må omfatte det, at man kan bevæge sig frit omkring på offentligt område, hvor dette ikke af den ene eller den anden grund er forbudt.

Det er altså den grundlovssikrede frihedsrettighed, der er tale om. Da må det være politiets opgave at gribe ind, hvor denne rettighed begrænses af udenforstående. Og så kan man jo godt sige til pressen, at de stod med hænderne i lommen. Da jeg var deroppe, så jeg ingen hænder i lommerne, da holdt man hinanden i hånden og dannede kæde for rent fysisk at hindre folk i at gå, hvor de havde ret til at gå.

Konsekvenserne af dette kunne blive meget alvorlige, hvis det blev almindelig tilladt. Det kunne standse hele det danske samfund, hvis bare nogle få tusinde mennesker ville anvende disse metoder på rette steder. Derfor mit spørgsmål til ministeren.

Justitsministeren (Orla Møller):

Endnu en gang skal jeg prøve at udtrykke mig så enkelt, som det er gørligt.

Forekommer der i arbejdskonflikter en strafbar handling, så har politiet mulighed for og pligt til at gribe ind og bringe det ulovlige forhold til ophør.

Der kan være tale om overtrædelse af den borgerlige straffelov, af færdselsloven, af politivedtægten eller andre straffebestemmelser, og det vil sige, at det grundlag, der nu er efterlyst i de to spørgsmål, i realiteten er til stede.

Det er den enkelte politimester, ham, som har mulighed for at vurdere situationen på stedet, der må og har pligt til at afgøre, om der er sket en sådan overtrædelse af straffelovgivningen, at politiets indgriben er nødvendig. Og i den situation, der danner baggrund for det stillede spørgsmål, greb politimesteren ind, netop da han skønnede, at der forelå en overtrædelse.